

شرح مختصری از

قانون

ذکر طبی

شیخ الرؤیس شرف الملک حجۃ الحجۃ حسین بن عبدالله بن سعیدنا

معروف به

شیخ الرؤیس

«منصوری» رازی که او را میتوان در حقیقت دائرة المعارف قانون مhem ترین و مفصل ترین و متروح ترین تصنیف طبی بزرگ طبی اسلامی نام گذارد و دومی را مختصر و ملخصی شیخ است. شیخ را غیر از این کتاب آثار زیادی در طب اسلامی از علم طب و کتابی دستی طالبان طب و باصطلاح کتاب که تعداد آنها اعم از منصوص و منسوب بوی قریب چهل «کامل علوم انسانی» میباشد و کتاب «کامل الصناعة الطبية» - شش تألیف میباشد (قریب سی و یک عدد منصوص و منسوب) .

شیخ قسمت اول قانون را در جرجان (در حدود سال ۴۰۳ هجری قمری مطابق با ۱۰۱۲ میلادی) و یکی دو چنانکه در مقالات شماره های قبل آمد، حاوی رازی دائرة المعارف طبی جامعی است که رازی در آن جمیع عقاید و نظرات اطباء قبل از خود را به رشتہ تحریر درآورده و آنچه که اطلاعات از پزشکان قدیم یونان و روم و ایران بدده جمیع آوری کرده، آنگاه با نظرات و تجارب خود و آزمایشها که شخصاً در بیمارستانها و مطب نموده، کتاب

۱ - معرفی کتاب قانون و تاریخ تصنیف آن - کتاب

شیخ قسمت اول قانون را در جرجان (در حدود سال ۴۰۳ هجری قمری مطابق با ۱۰۱۲ میلادی) و یکی دو قسمت را (یا قسمتی) در ری (در حدود سال ۴۰۵ هجری قمری مطابق با سال ۱۰۱۴ میلادی) و بقیه آنرا که قسمت پنجم و بقیه قسمت چهارم کتاب باشد در همدان (در خلال سالهای ۴۰۵ و ۴۱۴ هجری قمری مطابق با سالهای ۱۰۱۴ و ۱۰۲۳ میلادی) تصنیف نموده است. این مطلب از رساله سرگذشت بدمت آمد.

آنچه که محقق است پس از کتاب های «حاوی» و

تصویر بوعلی سینا که انجمن آثار ملی آنرا یذیرفته است

شیخ مرسی ابوعلی سینا

۴۲۷-۳۷۰

سیاق عبارت و نگارش مطالب و جمع آوری جمیع اطلاعات طبی تا دوران شیخ بسیار ممتاز میباشد، مضافاً بدانکه قانون اسلامی کلم **یا** فیلسوف طبیب بر شته تحریر درآمده است و از آن گذشته چون در قدیم (تا قریب پنجاه سال قبل در ایران) تحمیل طب منضم با تحمیل فلسفه و حکمت بوده بدين معنی که این دو رشته از علوم را تواماً تحمیل می نمودند ولی تحمیل حکمت مقدم بر طب بود و چون جانب فلسفی شیخ بر رازی و اهوازی و پزشکان قبل از وی رجحان داشته بدين مناسب قانون در دوران شیخ شهرت یافته است. بعلاوه یقین و حتمی است که شیخ شخصاً کتاب را تدریس می نموده است، در صورتیکه معلوم نیست رازی کتاب حاوی و اهوازی کتاب ملکی را تدریس کرده باشند (یا اگر کتابهای حاوی و ملکی در دوران حیات رازی و اهوازی

را تدوین کرده است. از آن گذشته رازی در کتاب حاوی در باب بیماریها علاوه بر آنکه درمان آنها را از قول اطباء قبل از خود یک یک نگاشته در آخر عقیده و نظر خود را مشروحاً بیان داشته است. از این رو یقیناً «حاوی رازی» تا قرن چهارم هجری قمری جامعترین کتاب طبی میباشد. اما در مورد کتاب «ملکی» تالیف اهوازی باید دانست که این کتاب در دو قسم نظری و عملی تصنیف گردیده که از حیث طبقه بنده و نظم مقالات و ابواب و فصول در میان کتب طبی مقامی ارزشمند دارد. اهوازی در این کتاب بمانند رازی عقاید و نظرات اطباء پیشین را ذکر کرده، اما نه بنحوی که رازی متذکر گردیده است، ولی از حیث نظم و طبقه بنده کتابی کم نظری میباشد، مضافاً بدانکه چون وی طبیب عضدادوله دیلمی بوده، توانسته است آنرا در زمان خود برای طلاب علم طب عرضه پذارده، در صورتیکه معروف چنین است که حاوی رازی از اوراق و یادداشت‌هایی که استاد جمیع تموده پس از مرگش منظم و تدوین شده است. و این قول را مورخان و صاحبان تراجم و تذکره‌ها اغلب متذکر گردیده‌اند که پس از مرگ رازی کتاب جمع‌آوری شده است. فقط نکته‌ای که باید بدان اضافه کرد، آنکه رازی در یکی از رسالات خود عبارتی بدین نحو دارد: «چنانکه در کتاب حاوی متذکر شده‌ام». از این رو معلوم می‌شود که رازی کتاب حاوی را در زمان خود حاضر و آماده داشته ولی نتوانسته است بمانند سایر مؤلفات طبی اش آنرا بخوبی تدوین کند و در دسترس طالبان علی طب قراردهد.

از طرفی قبل از شیخ کتابهای طبی بسیاری چه بصورت ترجمه از یونانی به سریانی سپس به عربی و یا از یونانی مستقیماً به عربی برگردانده شده و عده‌ای از اطباء مؤلفاتی بسیار سودمند داشته‌اند که اگر بخواهیم بشرح آنها و مقایسه با قانون شیخ پیر دازیم مطلب بدرازا کشید. منظور از نگارش سطور بالاطلاع مختصر از کتابهای طبی ممتاز قبل از شیخ بود. اما کتاب قانون که موضوع این مقاله است از نظر

کتاب چهارم در بیماریهای جزئی که مخصوص بعضی نیست و مشتمل بر هفت فن :

کتاب پنجم در داروهای مرکب که قرابادین (اقرابادین) و مشتمل بر تعدادی مقالات و دو جمله میباشد.

اکنون بذکر یکی از کتابهای پنجگانه قانونی پردازیم : کتاب اول مشتمل بر موضوعات حد طب وارکان و مزاج و اخلاط اعضا بین و ارواح و افعال و قوی و بیماریها و علل و عوارض آنها و بیماریهای مزاجی و علل و عوارض آنها و بهداشت وسایلی و علل مرگ و تدابیر لازم برای صحت وسلامتی و بهداشت کودکان و بزرگان و پیران و امثال آنها است :

کتاب دوم - مشتمل بر داروهای مفرد است : (باید دانست که مقصود از داروهای مفرد در اصطلاح طب قدیم جمیع مواد آلی وغیرآلی موجود در طبیعت بوده است).

در این کتاب شیخ تقریباً تمام داروهای گیاهی ومعدنی وحیوانی با خواص وموارد استعمال آنها را آورده است و قسمت مربوط به گیاههای طبی مستعمله در بیماریهای کبدی در دنیای متدن بالاتر از سایر کتب طبی قرار داده است.

آن بسیار ممتاز میباشد که با طب کنونی مطابقت تام دارد : کتاب سوم درباره بیماریهای جزئی اندامهای بدن آدمی شیخ در قانون آورده و از بسیاری مطالع طبی و توانهای انسانی اندیش تا قدم میباشد و مشتمل بر بیماریهای سر و مغز واعصاب بیماریها و گیاهان طبی و داروئی در کتاب متذکر گردیده و چشمها وضمائم آن وگوش وینی ودهان و زبان و دندانها که بالصول ومبانی کنونی تفاوت ندارد که اگر خواسته باشیم علائم و عللها و سقفهای دهان ولبها و گلو وریتن وسینه و قلب همه آنها را بنگارم باعث تطویل مقال گردد.

وزن و بیماریهای دست و پا میباشد :

در این کتاب شیخ را شاھکارهای کم ظییری است که برای تشریح مطالع آن احتیاج بدقت زیاد و مطالعه فراوان میباشد و امیدوارم در شماره های بعد شاھکارهای شیخ را مفصل مخصوصاً درباره سل رویی و سمرحله آن و بیماریهای کبدی و درمان آنها که نکات بسیار داشتمدانه دارد شرح دهم :

کتاب چهارم در باب امراض جزئی که مخصوص بعضی از اندامی نیست و مشتمل بر شرح و درمان انواع و اقسام تبها

تدریس شده قطعاً بمانند تدریس قانون توسعه شیخ نبوده است) و همین امر با نضمام قدرت بیان و تسلط کامل شیخ مبنی بر بیان مطالب یکی از عوامل شهرت قانون گردیده است. مطلب دیگر که تذکر آن در این قسمت کمال لزوم را دارد آنکه شیخ به مناسبت نوع کم ظییر خود و تسلط کامل در تدریس طب و موقع خاص وی و اینکه طبیب پادشاهان آلبیوه بوده نظرات و عقاید متقدن وابتكارات بزرگی در طب (که شرح آن در این مختصر نگنجد) توانسته است مقام قانون را در دوران خود و پیش از وفاتش بسیار رفیع گرداند و بدین ترتیب با آنکه طلاب علم طب از کتابهای حاوی رازی و ملکی اهوازی استفادات مینمودند آنها را تحت الشاع خود قرار دهد.

بعضی از خلاصه قانون کتاب جامع طبی است که به قلم یک فیلسوف فصیح و مسلط بفلسفه میباشد.

بر مطالع بالا نکتهای اضافه مینمایم و آن اینکه قانون شیخ پس از آنکه در هتلر زمین شهرت بزرگی یافته در مغرب زمین نیز مشهور شده است، واولین کتاب طبی است که به لاتینی ترجمه شده و همین نکته ارج و مقام قانون را در دنیای متدن بالاتر از سایر کتب طبی قرار داده است.

من یک نکته دیگر در این مبحث اضافه مینمایم و آن موضوع درمانهای عجیب و غریب و شاھکارهای اندامهای بدن آدمی شیخ در قانون آورده و از بسیاری مطالع طبی و توانهای انسانی اندیش تا قدم میباشد و مشتمل بر بیماریهای سر و مغز واعصاب بیماریها و گیاهان طبی و داروئی در کتاب متذکر گردیده و چشمها وضمائم آن وگوش وینی ودهان و زبان و دندانها که بالصول ومبانی کنونی تفاوت ندارد که اگر خواسته باشیم علائم و عللها و سقفهای دهان ولبها و گلو وریتن وسینه و قلب همه آنها را بنگارم باعث تطویل مقال گردد.

با بیان مطالع بالا معرفی کتاب قانون و مقایسه آن با کتب دو طبیب داشتماند قبل از وی کمی روشن گردید.

۳- تقسیمات کتاب قانون

قانون مشتمل بر پنج کتاب است بشرح زیر : کتاب اول در اوامر کلی طب که مشتمل بر چهار فن و چهارده تعلیم وسی و سه فصل :

کتاب دوم در داروهای مفرد که مشتمل بر دو جمله : کتاب سوم در بیماریهای جزئی اعضا و اندامهای آدمی از سر تا پا و مشتمل بر بیست و دو فن ؛

روز و مالی شراب یتخد بعصاره الورد مع عسل ». .

ایضاً « کل قیراط اربعه شعیراتالثالث اوپولو تعة

قراريط القوانوس اوقيه و نصف

القوابوسين ثلث اواق نمانیه

اوپولو اربعه وعشرين قيراطاً ». .

(از قانون چاپ تهران) .

۴- شروح و تلخيصات قانون

عدد زیادی از اطباء و

دانشمندان شروحی بر قانون

و قسمتهای مختلف آن نگاشته اند

که در اینجا مختصرآ متذکر

میگردیم و قبل از تذکر بدانها

توجه خواهند کان مجده را

به نکته بسیار مهم زیر جلب

مینمائیم :

و آن اینکه در میان

كتب و آثار اطباء پیشین

شرحی که بر قانون نوشته شده

از شروح و حواشی که بر

سایر کتب و آثار طبی زیادتر

میباشد . این مطلب بسیار

واضح و آشکار است ، چرا

که قانون در زمان شیخ (طبق

گفته چوزجانی) تدریس

می شده است و از آن پس کتاب

درسی مکاتب شرق و غرب

بوده ، بدیهی است همه بدین

امر اشتیاق داشتند . بدین جهت

می بینیم ، علاوه بر عده ای که

بر قانون شروح نوشته و حاجان

و پیش بینی و پیش گیری و بحران بیماریها و انواع ورمها

و جوشها و بثورات بدن و شکستگیها و جا انداختن

استخوانها و شکافهای

استخوانهای سر (مقصود

شکافهای مادرزادی استخوانهای

سراست) و سوم ویرطرف

نمودن لک و خالهای صورت

و زکیل و امثال آنها و بطور

کلی آنچه که در سطح بدن

اخافی دیده شود میباشد ؟

کتاب پنجم در باب داروهای

مرکب میباشد و آن در دو

جمله آمده است :

۱) در داروهای مرکبیه

از قبیل حبها و معجونها و

گردها و شربتها و روغنها

و شیافها و قرصها و ترباها

و مالیدنیها و لعوقها و شرابها

و سایر ترکیبات داروئی است :

۲) در داروهای مرکب و

محرب مربوط به یک یا

امراض .

ابتدا قانون بدین نحو

آمده است :

« و بعد فقد المنس منی

بعض خلس اخوانی و من

يلزمني اسعافه بما يسمح به وسعى

ان اصنف في الطب كتاباً مشتملاً

على قوانين الكلية والجزئية ،

اشتملاً يجمع الى الشرح

الاختصار و الى ايفاء الاكثر

حقه من البيان الایجاز ما سمعته بذلك ورأيت ان اتكلم »

آخر قانون « ... ويرفع او كالي خل يخلط بما الملح

تذکره و تراجم احوال از آنها یاد کردند ،
تعدادی شروح از قسمتهای از قانون توسعه دانشمندانی در

ذیل شروح قبل از خود نگاشته‌اند. غیر از آن مدرسین قانون از زمان فوت شیخ تا حد سال قبل حتمن تدریس حواشی و شروحی بر موضوعات و قسمت‌های قانون نوشته‌اند که ذکر همه آنها مطلب را بدرازا کشاند».

اکنون شروح مهم و معتبره‌ای که بر قانون آمده‌است

پرتبه تاریخ فهرست وار متذکر می‌گردیم:

(۱) چنین بنظر میرسد اول دفعه ابو عبید عبدالواحد حوزجانی تفسیری بر مشکلات قانون نگاشته (طبق گفته صاحب تتمه صوان الحکمة) :

(۲) در قرن پنجم شرح علی بن رضوان (متوفی بال ۴۶۰ هجری قمری) :

(۳) در قرن ششم توسط فخر الدین رازی :

ایضاً شرح جمل القانون از هبة الله بن جمی (متوفی بال ۵۹۴ هجری قمری) :

(۴) در قرن هفتم : الف ، شرح علاء الدین ابوالحسن علی بن القاضی نقیب الدین ابی الحزم القرشی معروف به «ابن النفیس » (متوفی بال ۶۸۷ هجری قمری) : ب ، شرح ابراهیم علی بن محمد السالمی القطب المعموری (متوفی بال ۶۱۸ هجری قمری) :

ج) شرح ابی الفضائل محمد بن نامور الخویجی (الخویجی) (متوفی بال ۶۴۶ هجری قمری) : د) شرح یعقوب بن ابی اسحاق السامری (کاخ علوم انسانی و مطالعات)

۵ در قرن هشتم :

(الف) شرح محمودین مسعودین المصلح الشیرازی معروف به قطب الدین شیرازی (متوفی بال ۷۱۰ هجری قمری) بنام «التحفة السعدیة ». این شرح در میان اطباء قدیم معروفترین و بهترین شروح قانون بوده که عموماً طالبان علم طب از آن استفاده می‌نمودند؛

(ب) شرح سیدالکازرونی (شرح کلیات قانون) (متوفی بال ۷۴۵ هجری قمری) :

(ج) شرح محمدبن عبدالله الاسرانی (متوفی بال ۸۰۰ هجری قمری) :

(د) شرح محمدبن محمود الاملی (متوفی بال ۷۵۳ هجری قمری) :

هجری قمری) ؛
۶) شرح علی بن عبدالله مشهور بزین العرب المعمري (متوفی بال ۷۷۰ هجری قمری) ؛
و) ساخته‌ای بر قانون توسعه ضیاء الدین بهاء الدین الشجاعی .

۶ - در قرن دهم :

شرح حکیم علی الجیلانی :

۷ - در قرن دوازدهم :

الف) شرح بر حمیات (تبها) قانون از اسحاق خان بن اسماعیل خان دهلوی بنام «غایة الفهوم فی تدبیر المهموم »

۸ - در قرن سیزدهم .

شرح کلیات قانون از مسیح‌الملک (حکیم شفائی خان بن حکیم عبدالشافی خان) .

باز برای آنکه مقام بزرگ قانون در طب اسلامی و جهانی مشهود گردد اضافه می‌نمایم :
که عده‌ای از اطباء و دانشمندان کتاب قانون را مختصر نموده یا آنکه شروح جندی بر قسمت‌های مختلف آن نوشته یا آنکه بر شرح قطب الدین حاشیه و شرح نگاشته‌اند ،

که ذکر بعضی از آنها در این مقاله خالی از فائده نیست. منجمله از محمودین عمر الجعینی (چغمیشی متوفی بال ۷۴۵ هجری قمری) تحت عنوان «قانونچه » (القانونچی

و علی بن النفیس القرشی تحت عنوان «الموجز » و محمدبن یوسف الایلاقي (متوفی بال ۴۶۰ هجری قمری)

بدنام «الفصول الایلاقیه » و هبة الله بن جمیع اسرائیلی. (متوفی بال ۵۹۴ هجری قمری) تحت عنوان «التشريح المکنون

فی تنقیح القانون » ایضاً از ابوسعید بن السرورا اسرائیلی
السامری العقالی بنام «خلاصة القانون » واز ابوعلی محمدبن یوسف بن شرف الدین بدنهام «مختصر القانون » و شرح نجم الدین

ابوالعباس احمد بن ابی الفضل الطیب معروف به ابن العالم (متوفی بال ۶۵۲ هجری قمری) و شرح سعد الدین فارسی و شرح اکمل الدین نجوانی و شرح عبدالعزیز بن عبدالله

الجیلی و شرح امین الدوّله حکیم ابوالفرج یعقوب بن

E. wickerscheimer ز) پرسور ا. ویکر شیمر از کتاب اول قانون سال ۱۹۳۰ میلادی در شهر لیدن هند رسالت‌ای تحت عنوان *Une Liste Dressée au 15 ème Siècle du Premier Livre du Canon D'avicenne* بجای رسانده است؛ (علاوه داشتمدان دیگر بمانند ز. و. زوتیمر J.V.Sontheimer (سال ۱۸۴۴ میلادی) و پ. دوکونینگ P. de K öning (سال ۱۸۹۸ میلادی) و ز. هیرشبرگ O. Cameron J. Hirschberg Gruner (سال ۱۹۰۲ میلادی) و ج. هرمان (سال ۱۹۳۰) ترجمه قسمتهایی از قانون را که بزبانهای اروپائی انجام یافته است رسالاتی تنظیم و چاپ نموده‌اند.

۶- نسخ خطی و چاپی قانون

از نظر آنکه قانون توسعه شیخ در حیاتش تدریس می‌شده، بدینه است از زمان شیخ نسخه‌های خطی فراوان تهیه گردیده که در دست طالب علم طبع بوده است. از آن گذشته چون قریب به قرن در مشرق زمین و هفت قرن در مغرب زمین کتاب درسی و مطالعه دانشجویان طب و اطباء بوده قطعاً است نسخه‌های بسیار و فراوان از آن تهیه گردیده و برخلاف کتب طبی اطباء قبل از شیخ می‌باشد، چرا که کتابهای طبی اطباء قبل از شیخ با چنین سرعتی که قانون اشتهر حاصل نبوده است.

به حال تقریباً می‌توان گفت که تا قبل از اختراع چاپ (در سال ۱۴۹۱ میلادی در ناپل چاپ شده است) بیشتر حاصل نبوده است. قانون بخطی آن فراوان در دست طالبان و دانشجویان قرار داشته و پس از اختراع چاپ و اینکه ترجمه لاتینی آن در دسترس طالبان قرار گرفته قانون شهرت جهانی یافته است.

اکنون قیز در اغلب کتابخانه‌های دنیا (کتابخانه‌های عمومی و شخصی و دانشکده‌های پزشکی دنیا) چه در شرق و چه در غرب نسخه یانسخه‌های (چه از پنج کتاب قانون و چه یک یا چند کتاب آن) دیده می‌شود که ذکر نام تمام کتابخانه‌ها و شماره‌های کتاب باعث درازی مقاله‌گردد. فقط مختصرآ متذکر می‌گردم که نسخ خطی قانون در کتابخانه‌های عمومی و دانشکده‌های پزشکی و کتابخانه‌های شخصی در اغلب

اسحق الطیب الکرکی المسیحی معروف به « ابن القف » (متوفی سال ۶۸۵ هجری قمری) و شرح فخر الدین خجندی و امثال آنها.

(برای اطلاع بیشتر رجوع شود به « کشف الظنون » تالیف ملا کاتب چلبی حاجی خلیفه و آثار و رسالات و مقالات مرحوم سعید نقی درباره ابن سینا و « مؤلفات ابن سینا » تالیف قنواتی و « جشن نامه ابن سینا » تالیف دکتر ذیح الله صفا و « فهرست نسخه‌های مصنفات ابن سینا » تالیف دکتر یحیی مهدوی و « مؤلفات و مصنفات ابن سینا » در دوره مجله جهان پزشکی تالیف نویسنده و امثال آنها.

۵- ترجمه‌ها و ملخصات قانون

بررسی درباره ترجمه‌ها و ملخصات قانون تا آن‌جا که برای این جانب مقدور بوده بقرار زیر می‌باشد:

الف) ترجمه قانون توسط ژرار دو کرم (Gerardus Cremonensis Liber Canonis Quem de Arabico in Latinum Iranstulit)

می‌باشد که چاپ این ترجمه در سال ۱۴۷۹ میلادی در شهر لیدن هنند بعمل آمده است:

ب) ترجمه عبری قانون توسعه « یوسف لورکی » (Yosef Lorki.. در سال ۱۲۷۹ بعمل آمده آنگاه بال ۱۴۹۱ میلادی در ناپل چاپ شده است:

ج) در سال ۱۵۰۷ میلادی در شهر ونیز ترجمه لاتینی علوم دار آرا و بای متن عربی ترجمه آن به لاتین در مکاتب طبی شرق و غرب قانون بخطی آن فراوان در دست طالبان و دانشجویان قرار داشته است. تمام این نسخه‌ها بسیار نادر می‌باشند.

د) اخیراً سال ۱۹۶۴ از روی این نسخه آخری در آلمان تجدید چاپ (فتوكوبی از روی نسخه چاپی) بعمل آمده که عیناً بمانند چاپ سال ۱۵۰۷ در دو ستون و در ۱۱۴۷ صفحه می‌باشد:

ه) ترجمه فارسی (کلیات قانون) را ملا فتح‌الله بن فخر الدین شیرازی انجام داده و سال ۱۳۰۶ هجری قمری چاپ گردیده است:

و) ایضاً ترجمه‌ای بنام « تشریح القانون » توسط مترجم مجهول که نسخه‌آن در کتابخانه فاتح اسلام بمول محفوظ است:

کشورهای آسیا و اروپا و آفریقا و آمریکا موجود است. از آن گذشته در تهران در کتابخانه‌های مجلس شورای ملی و کتابخانه ملی ملک و آستان قدس رضوی و بعضی کتابخانه‌های شخصی چه تمام قانون چه قسمت‌هایی از آن موجود می‌باشد.

در خاتمه این مبحث از نظر روش شدن تعداد نسخ خطی قانون منحصر بذكر چند نسخه خطی قانون (یا قسمت‌هایی از آن) که در کتابخانه ملی ملک دیده‌ام باشکر از حسن ظل حاج حسین آقا ملک و کمک و همکاری سرنشکر حسین سیاسی و عبدالجود طالقانی طالقانی‌رئیس و معاون کتابخانه یادآور می‌شوم بدین شرح:

۱) شماره ۴۵۰۰ — تاریخ
کتابت ۵۹۱ هجری قمری کتاب
چهارم مشتمل بر ۱۶۶ ورق ۲۱
سطری کاغذ دولت‌آبادی بخط
نسخ که ورق اول آن نوتویس
است. این نسخه قدیمترین
نسخ قانون موجود در کتابخانه
ملک است (اندازه ۲۴×۱۶
سانتیمتر) !

۲) شماره ۴۵۴۴ — تاریخ
کتابت ۶۶۹ هجری قمری
مشتمل بر ۳۷۹ ورق ۳۵ سطری
کاغذ دولت‌آبادی بخط نسخ که
نسخه کامل قانون می‌باشد
(اندازه ۲/۲×۳۲×۲۴ سانتیمتر) ;

۳) شماره ۴۹۹۴ تاریخ کتابت قرن هشتم هجری قمری
مشتمل بر ۱۰۹ ورق ۴۵ سطری کاغذ دولت‌آبادی خط نسخ
که قسمتی از قانون می‌باشد و آخر کتاب ناقص است (اندازه ۶/۲۶×۱۹ سانتیمتر) !

۴) شماره ۴۵۶۲ — تاریخ کتابت ۶۸۰ هجری قمری —
کاتب شمس‌الدین محمد مرقدیانی مشتمل بر ۴۴۳ ورق

این سینا در کتابفروشی (بخارا)
نقل از مطبوعات شوروی

۳۵ سطری — کاغذ دولت‌آبادی به خط نسخ (اندازه ۳۲×۲۳ سانتیمتر) که ورق اول آن نوتویس است. در صفحه آخر مهر صدرالاطباء و یادداشت وی با خط نسخ می‌باشد: « نواب مستطاب اشرف امجد ارفع والاشاهزاده آزاده والاتبار حاجی مهدیقلی میرزا سهام‌الملک دام اقباله و اجلاله العالی، این کتاب مستطاب عالیشان را به‌این بنده فانی در تاریخ سلحظ محرم ۱۳۰۲ هجری مرحمت فرمودند و باعطاً این کتاب قرین افتخارم نمودند و انا العبد الاحقر الجانی غلامعلی الطیب‌الخراسانی سنه ۱۳۰۲ مهر صدرالاطباء ». در صفحه اول کتاب در گوشش پائین رقم رفته است: « من ممتلكات الاحقر غلامعلی سنه ۱۳۰۲ مهر صدرالاطباء ». ذیل این نوشه حاج حسین آقا ملک یادداشت کرده است: « گمان میرود بلکه ظن به یقین است که این کتاب اولین کتابی است که با نسخه اصل که بقلم بوعلی سینا نوشته شده باقی و در دسترس است — نه دیده شده و نه شنیده — حرره الحسين ملک التجار بتاریخ ۱۳۲۸ هجری شمسی » به حال شرح بالا در باب این نسخه از آن نظر نگاشته شد که قانون چاپ تهران که مرحوم غلامعلی شاملو صدرالاطباء (پدر دکتر علی شاملو طبیب

مشهور مقیم مشهد) تحت نظر مرحوم سید رضی طباطبائی سمنانی حکیمباشی نظام ترتیب داده‌از روی این نسخه است. دکتر محمد شهراد شاگرد مرحوم صدرالاطباء اظهار میداشتند که این نسخه بسیار قدیمی است و بسیار مورد علاقه مرحوم صدرالاطباء بود و تأثیر مطلب بالا نمودند.

۵) ۴۵۵۰ قسمتی از قانون که فصل حمیات (تبها)

است تاریخ کتاب قرن دوازدهم هجری قمری — کاتب یحیی بن لالزار با کاغذ فستق و خط نسخ ۲۹/۸۲۰/۸ سانتیمتر ممکن صدرالاطباء، غلامعلی و مهرسلطانالاطباء، که در پشت صفحه اول یادداشت صدرالاطباء بدین مضمون است : « کتاب مستطاب حمیات قانون شیخ رئیس را در دارالخلافة طهران حانها الله عن الحدثان بمبانع دو تومن ابیاع نمود و انا الاحقر غلامعلی الطیب الخراسانی المشهدی سنّت نوال ۱۲۹۴ هجری قمری ». .

در کتابخانه ملک مجموعاً دوازده عدد نسخه خطی قانون شیخ الرئیس موجود است که دو عدد از آنها قانون کامل (یعنی هر پنج کتاب را دارا است) و ده عدد قسمتهایی از قانون میباشد .

۷- چاپهای قانون

الف) اول دفعه در شهر رم کتاب قانون با کتاب شفا این سینا در دومجلد بسال ۱۵۹۳ بهجای رسیده است .
ب) در قاهره در سال ۱۲۹۰ هجری قمری و بسال ۱۲۹۴ در مطبوعه بولاق :

ج) در تهران بسال ۱۲۹۶ هجری قمری بقطع ارحلي بزرگ و چاپ سنگی بهمت مرحوم سیدرضی خان طباطبائی

برگزاری کار و علوم انسانی و مطالعات فرهنگی برگزاری جامع علوم انسانی

(۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷)

برگزاری کار و علوم انسانی

سننی حکیمباشی کل نظام با مقابله و تصحیح مرحوم غلامعلی صدرالاطباء، شاملو خراسانی و بخط میرزا محمد علی طبیب نظام و محمد حسین گلپایگانی در هفتاد و هشتاد و سه صفحه در تهران چاپ شده است و بنظر میرسدیکی از چاپهای خوب قانون باشد .

د) در هندوستان در شهر لکهنو در سال ۱۳۰۷ و ۱۳۲۴ هجری قمری باحاشیه میرزا محمد مهدی ؟
ه) کتاب چهارم قانون با شرحی بفارسی در سالهای ۱۲۷۴ و ۱۲۹۶ در لکهنو :
و) در لاہور در سال ۱۳۴۳ هجری قمری شرحی از کتاب بالا بفارسی بنام « کشف الرموز » تالیف احمد الدین لاہوری بچاپ رسیده است .

این بود مختصری از شرح کتاب قانون شیخ که تا آنجا ممکن گردید با اختصار نگاشته شد .

از خوانندگان مجله معارف اسلامی خواهشتمد اگر سهرو ویا اشتباہی در مطالب این مقاله مشاهده می نمایند و یا آنکه اطلاعات زیادتر و جدیدتری دارند بنده را مطلع فرمایند .

تهران مهرماه ۱۳۴۶
دکتر محمود نجم آبادی

۱۳۴۶

۱۳۴۶

۱۳۴۶

۱۳۴۶

۱۳۴۶

۱۳۴۶

۱۳۴۶

۱۳۴۶

معارف اسلامی